מסורת הש"ס

גמ' א) כ"א הא מו למה לי אי לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול מרישא ש"מ אי לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול קמ"ל דמצטרף מסיפא ש"מ דקתני כתני זית כו' ל"ק ב) פי' לפגל והגי' משובשת כאן ועיין בזבחים לא: ג) מהרש"ק מתק זה ד) פסחים סג. לקמן יז. **רש"י ה)** לאין מצטרפין ל"ק ו) ובקומץ ל"ק ז) שיין לדף יד ע"א והוא פי' מן איבעיא לזו ואינך ל"ק ח) למקבעיה בפיגול ל"ק ט) ומסורין באכילה ל"ק י) ולאפוקי מידי ל"ק יא) כשאר הקטרות ל"ק יב) אי כזית ל"ק יג) אלא כזית ל"ק יד) דחסר שיריים כו' ל"ק טו) בחיסור שירים ל"ק טז) רש"ק קדש קדשים היא יז) זהו שסותר רשב"ם הע"א יח) לרבא לא ל"ק יט) למיתני נפרסה לחוד והא ל"ק כ) להקטיר למחר עבודת אלי מתיר הוא ופליג ר"י נמי מרישא הס"ד ל"ק

למה לי אי למידק מינה הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול. כגון לאכול אלי זית שירים ולאכול אלי זית קומץ ה)**דמצטרפין: הא מרישא שמעת מינה.** דלא מצטרפין דקתני ריסא דבר שדרכו לאכול אין שאין דרכו לאכול לא: **אי לאכול ולהקטיר.** כלומר דהיא גופיה אתא לאשמועינן דאין אכילה והקטרה מצטרפין: **הא מדוקא דרישא שמעת מינה.** ה) מדדייקינן מרישא דבר שאין דרכו לאכול אם היסב לאכול אלי זית שירים ואלי זית קומץ למחר לא הויא מחשבה כל שכן ו) דלאכול אלי זית שירים ולהקטיר אלי זית קומץ דאין מצטרפין: **דהשתא ומה אכילות לא מצטרפות.** הואיל ואדלא אלי אכילה הויא בקומץ אכילה והקטרה מיבעיא דאין מצטרפין: **איצטריך.** לאשמועינן דאין אכילה והקטרה מצטרפין: **דסד"א התם.** היכא דהיסב לאכול אלי זית שירים ואלי זית קומץ לא מצטרפין משום דלאו בכי אורחיה היסב בקומץ אבל לאכול ולהקטיר דבשייריים ז)כי אורחיה היסב ז] איתא לעלתרף קא משמע לן:

הדרן עלך כל המנחות

דקדוק שפירשו ה"ר מאיר וה"ר שמואל בנו זלה"ה:

מ) ז)**וקיימא לן דאותן שירים אסורין באכילה.** ואלי הוו מותרים הוי קומץ מפגל ואלי הוו פסולים לגמרי כגון דנטמאו או היסב עליהם לאכלן חוץ למקומן תו לא מצי ט) מ)למידק בעיא בפיגול דהא לא קרב המתיר כמצותו אבל היכא דאסרי מי אמרינן הואיל ואיתנהו קלת לא חשיב פסול וכמו שקרב י) מתיר כמצותו דמי ויכול לקובעו בפיגול בהקטרת קומץ שאם היסב בשעת הקטרה לאכול שייריים למחר אית בהו פיגול בשייריים או דלמא הואיל יא] יב)ואבודין באכילה הוי כמחשב לאכול דבר שאין דרכו לאכול: יג)**ולאפקועינהו מידי מעילה.** דאיתו קדשי קדשים מועלין בכל הזבח קודש זריקה אבל משנזרק הדם יד) אימורים לגבוה והבשר לכהנים ואין מעילה אלא באימורין שהן חלק המזבח והבשר אין בו מעילה וגבי מנחה נמי קודש הקטרה יש יג] מעילה אפי' בשירים ולאחר הקטרה אין מעילה בשירים כדתנן בפרק חטאת העוף (מעילה דף ט.) המנחות מועלין בהן משהוקדשו קרב הקומץ חייבין עליהם משום פיגול ונותר וטומאה ואין מועלים בשירים וקא מיבעיא לה מהו דתיהוי הך הקטרה יד] דומה יא)לשאר הקטרות למפקע שירים מידי מעילה: **אפי' לר' עקיבא דאמר זריקה מועלת.** דתנן (שם דף ו:) בשר קדשים וכו' ר"ע אומר אין מועלין בו וחייבין עליו משום פיגול ונותר וטומאה דזריקת דם מועלת ליה לקבוע בפיגול ולהוציאתו מידי מעילה אע"פ שאינה מתירתו באכילה: **מחמת דבר אחר.** שיצאו דבאימורין גופייהו ליכא אוש פסול: **אפי' לר' אליעזר.** דאיכא מאן דאמר דלא מועלת: **מנא אמינא לה דתנן הקומץ כו' זה הכלל כו' עד פיגול וחייבים עליו כרת.** דאם חיסב באחת מן העבודות להקטיר קומצה למחר או כזית מקומצה למחר או לאכול שיריה למחר או כזית משיריה למחר פיגול וחייבין עליו כרת אמרו לו יז] מה שינה זה מן הזבח אמר להן שהזבח דמו ובשרו ואימוריו אחד ולבונה אינה מן המנחה: **גמ'** למה לי למיתנא מודה רבי יוסי בזו משום דקא בעי למיתנא סיפא להקטיר לבונתה למחר ר' יוסי אומר פסול ואין בו כרת מהו דתימא טעמא דר' יוסי משום דקסבר יח)אין מפגלין בחצי מתיר ואפי' רישא נמי

הקומץ את המנחה. לעיל בסוף פרק קמא (דף יב.) דייק מדרבי חייא דלא תני אי כזית דלא מצי למידק מהכא דהכא לא איצטריך למיתני אי כזית כיון דתנא בפ' קמא: **קמ"ל דבהאי מודה.** והא דבעי למימר בסמוך דר' יוסי דלא כר"מ דאמר מפגלין בחצי מתיר לא דמי דהכא קומץ המנחה חשיב עבודה שלמה כיון שאין ביולא בה בלבונה כדמוכח בכוליה פירקין לקמן וכך פירש בקונטרס בסמוך:

קמחשב ובהאי כי אורחיה קא מחשב אימא לצטרף קמ"ל:

הדרן עלך כל המנחות

הקומץ את המנחה לאכול שיריה או להקטיר קומצה למחר כ] אמודה רבי יוסי בזה שהוא פיגול וחייבין עליו כרת להקטיר לבונתה למחר

ג] רבי יוסי אומר ב־פסול ואין בו כרת וחכ"א פיגול וחייבין עליו כרת אמרו לו ד] מה שינה זה מן הזבח אמר להן שהזבח דמו ובשרו ואימוריו אחד ולבונה אינה מן המנחה: **גמ'** למה לי למיתנא מודה רבי יוסי בזו משום דקא בעי למיתנא סיפא להקטיר לבונתה למחר ר' יוסי אומר פסול ואין בו כרת מהו דתימא טעמא דר' יוסי משום דקסבר ה)אין מפגלין בחצי מתיר ואפי' רישא נמי

הקומץ אלא בהאי דמפגל אם המתיר מפגל אם לא דתנן הקומץ מרישא שמעת מינה אי לאכול ולהקטיר מדיוקא דרישא שמעת מינה כו' ר' ר' חייא בחיסור שירים: יח] הוא דכתיב במלואים: יט] מהניא ליוצא רבי עקיבא: כ] אבל הלשון לא משמע הכי ותיבות לרבנן לא אתיא נמחק: כא] דר"ע היא לעולם אבל יצאת והד"א: כב] ולא לתני נפרס והא דקתני נפרס וכו' ולעולם דלא כרב הונא כך נ"ל להגיה זה הדקדוק כי אינו ברש"י כת"י: כג] מה שנא זו מן הזבח שהשוחטן למחר פיגול: כד] חצי מתיר לא פיגול והך לבונה חצי מתיר הוא דבין הקטרת קומץ ולבונה מתירין השירים: ואפי' רישא נמי. בחישב בהקטרת קומץ עבודת חצי מתיר הוא ופליג ר"י:

מסכת מקואות
פרק ה' משנה ג'

מַעְיָן שֶׁהוּא מָשׁוּךְ בְּנָדֶל, רִבָּה עָלָיו וְהִמְשִׁיכוֹ, הֲרֵי הוּא כְּמוֹ שֶׁהָיָה. הָיָה עוֹמֵד וְרִבָּה עָלָיו וְהִמְשִׁיכוֹ, שָׁוֶה לַמִּקְוֶה לְטַהֵר בְּאַשְׁבָּרָן, וְלַמַּעְיָן לְהַטְבִּיל בּוֹ בְּכָל שֶׁהוּא:

עין משפט נר מצוה

א א מיי' פי"ג מהלכות פסה"מ הלכה ח:
ב ב מיי' שם פט"ו הלכה ח:

שיטה מקובצת

ה) דמצטרף מרישא שמעת מינה אי לאכול ולהקטיר מדיוקא דרישא שמעת מינה השתא מה כו' והשאר נמחק: **ג)** מודה ר"י כלומר אף ר"י דפליג בסיפא בהא מודה ובגמרא מפרש טעמא: **ד)** ר"י אומר פסול ואין בו כרת מפורש בגמרא טעמא דר"י משום דאין מתיר מפגל אם המתיר קומץ ולבונה שניהן מתירין השירים לאכול לכהנים אחרי שנקטרו שניהן אבל בהקטרת זה בלא זה לא מתאכלי השירים: וחכמים אומרים כו'. **ו)** דסבירא להו דמפגל מתיר מפגל ומתניתין דפרק קמא דקתני הקומץ את המנחה כו' או להקטיר לבונתה סתמא כרבנן: **ז)** מאי שנא זו מן הזבח שאם זרק את הדם על מנת להקטיר אימורין למחר הוי פיגול אע"ג דשניהם מתירין הבשר דכל כמה דלא מקטרי אימורין לא מתאכלי הבשר: שהזבח כו' שזה אגד בזה דכל כמה דלא מזדריק הדם לא הוי מקטרי האימורין ומעכב זה את זה: ולבונה אינה מן המנחה כלומר אין אגד זה בזה שאין זה מעכב את זה דאי בעי מקטיר קומץ ברישא ואי בעי מקטיר לבונה ברישא והכי מפרש לה בגמרא: **ח)** שמעת מינה נמי ודדייקינן: **ט)** כ"ש לאכול: **י)** חישב ובקומץ כי אורחיה חישב אימא: **יא)** שייך לדף שלפני זה: **יב)** לא מצי למיקבעי בפיגול ותיבות למידק בעיא נמחק: **יג)** שקרב המתיר: **יד)** הואיל ואסורין באכילה: **טו)** הדם האימורין: **יג)** יש בה מעילה: **יד)** הקטרה כשאר הקטרות לאפוקינהו שירים מידי: **טו)** מפגלין ביה: **טז)** משום דחיסור שירים כו' ר' חייא בחיסור שירים: **יח)** הוא דכתיב במלואים: **יט)** מהניא ליוצא רבי עקיבא: **יט)** שירים ש"מ כרב הונא דאמר: **כ)** אבל הלשון לא משמע הכי ותיבות לרבנן לא אתיא נמחק: **כא)** דר"ע היא לעולם אבל יצאת והד"א: **כב)** ולא לתני נפרס והא דקתני נפרס וכו' ולעולם דלא כרב הונא כך נ"ל להגיה זה הדקדוק כי אינו ברש"י כת"י: **כג)** מה שנא זו מן הזבח שהשוחטן למחר פיגול: **כד)** חצי מתיר לא פיגול והך לבונה חצי מתיר הוא דבין הקטרת קומץ ולבונה מתירין השירים: ואפי' רישא נמי. בחישב בהקטרת קומץ עבודת חצי מתיר הוא ופליג ר"י:

ה) נראה דל"ל דמ"ל דמפגל אם המתיר ומתני' וכו'.

הקומץ. רבי יוסי אומר כו'. טעמא מפרש בגמ': מה כג] **שינה זה מן הזבח.** שאותו ע"מ להקטיר אימוריו למחר פיגול: **אינה מן המנחה.** מפרש בגמ': **גמ' אין מפגלין בחצי מתיר.** שאם חיסב כ)לעבוד למחר עבודת אלי מתיר כד] הוא דפליג ר' יוסי: